

Angyalok és borisszák

*A borban angyalok laknak,
és pokoli jól mulatnak,
mikor a szomjas ember
lenyeli őket, s már
benne laknak.*

*Angyal lakik a borban,
ki mindig azt mondja: jól van,
rákacsint bizony ez
ördögösségre is,
dobzse! – mondja, majd : – pardon: botoltam.*

*Úgy kéne a bort meginni,
úgy kéne a jóban hinni,
hogyba lenyeltük őket,
ne ők lennének angyalok,
hanem mind: mi.*

*Mert pajkoskodnak ám ott,
tépik a bendő-hámot,
hogyba az ember jámbor is,
vadkakassá lesz,
s járja a vadkakas-táncot.*

*De aztán elcsitulnak,
hálát adnak az Úrnak,
s ha már hortyog a
sok borissza,
mind visszaangyalulnak.*

Emlékezés kutyám mellett

*Olyan jól esik beletúrnom
kutyám durva
nyakszórébe,
mint első szeretóm sötét hajába,
ki immár rég az enyészeté.*

*Cicikéjén is serkent pár szórszál,
s én nagy-vigyázva
pengetgettem,
mint lanton méla húrt,
nehogy a kelleténél
nagyobb fájdalmat okozzak,
s nehogy meghallják odakünn.*

*Jól esik most beletúrnom
kutyám durva
nyakszórébe –
mintha a próféták szakállát
simogatnám,
s mosolyognának az angyalok.*

Meztelen tagokkal

*Nagy lakodalmaknak
nagy böjt
a vége –
én édes fegyverem,
jöszte élémbe!*

*Nem akadt föl rajtad
csak egy-két asszony,
ki hat cseccsel csüngött
egy fél Picassón.*

*De már vallok,
vallatva szólván:
becézném,
cukorral csalogatnám,
de nincs az a puruttya boszorkány,
akinek kalapot emelne,
kókadoz,
bár jól volt nevelve.*

*Szégyeneimet szaporítja,
térdeljek, mint lövészárokban,
amikor jön, csak jön a
muszka,
de patron nincs,
vagy ki tudja, hol van.*

*S ekkor támad a kézítása!
Minden háború szomorú vége.
S a tájkép csapzott,
földúlt,
kusza,
s az ember nem tudja,
mivégre*

*ez az öldöklés
puszta kézzel,
de egy marokban
Trója vész el!*

*Avagy győz? –
bisz Trója is győzhet.
S az lesz az apollóni ünnep,
ha majd végül a viszályt elunva
meztelen tagokkal
elnyúl a parton
Spárta és Trója.*

Lágy tojás és költészet

*A tojást
megfőzöm, megeszem –
három
perc –
egy
kettő,
három,
s várom,
hogy mélyre szálljon.*

*A vers nem ilyen.
Nem ilyen
eszköztelen.
Előbb
el kell hogy ringasson,
meg kell borzongasson,
kell, hogy párat riszáljon.*

S van úgy, hogy százados álom.

*Mire megérezem
vagy megértem,
új tojásokat tojik a tyúk,
s láss csodát:
bugyogója bugyra
néha vérben.*